

Uusi vuosi on saatu hyvään vauhtiin, ja sen siivittämänä vuoden ensimmäinen NMI-Bulletin lehti sujahtaa luukusta luettavaksenne. Uusi vuosi tuo myös uudistuksia lehtemme päätoimittajan vaihdoksen myötä. Olen toiminut lehden päätoimittajana viitisen vuotta. Tuona aikana lehtemme on siirtynyt muun muassa vertaisarviointikäytäntöön tutkimusartikkeleiden osalta, ja lehteen on tehty myös monia ulkoasullisia muutoksia. Media-alalla – kuten muutoinkin yhteiskunnassa – tietotekniikankehitys haastaa lehdet yhä uudelleen pohtimaan niin muotoaan kuin sisältöäänkin. Millaisessa muodossa lehti tulisi julkaista: paperisena vai verkkojulkaisuna? Kuka lehteä lukee? Millaisista sisällöistä lukijat ovat kiinnostuneita? Ketkä lehteen kirjoittavat? Miltä lehden tulisi näyttää? Muun muassa tällaisiin kysymyksiin mietitään NMI-Bulletinissa vastauksia uuden päätoimittajan johdolla tulevien vuosien aikana.

Tietoyhteiskunnan muutosten äärellä ollaan Miia Ronimuksen väitöskirjassakin, joka käsitteli digitaalisen oppimispelin, monille jo tutun Ekapelin, motivoivuutta. Tutkimuksen perusteella pelin rakentaminen on haasteellista motivaation ylläpysymisen kannalta: säännölliseen mekaaniseen harjoitteluun kannustaminen on haasteellista myös pelimaailmassa. Hieman nuorempien eli päiväkotii-ikäisten lasten matemaattisten taitojen harjoittamista tarkastellaan Kanervan ja Kyttälän teoreettisessa katsauksessa. Näkökulmaksi on valittu toisaalta taitojen ja toisaalta työmuistin harjoittaminen. Taitojen harjoittaminen näyttäisikin parantavan matemaattista suoriutumista. Työmuistin kehittämisestä ei tutkimustietoa ole juuri saatavilla näin pienillä lapsilla, joten jäämmekin odottamaan mielenkiinnolla tarttuvatkan artikkelin kirjoittajat tähän haasteeseen omissa tutkimuksissaan. Toisessa tutkimusartikkelissa (Kontu ym.) käsitellään savant-ilmion ja älykkyyden välistä suhdetta tapaustutkimuksen kautta. Kirjoituksessa kritisoidaan näkemystä, jossa älykkyys nähdään pysyvänä ja perittyinä ominaisuutena.

Tällä kertaa olemme myös saaneet julkaistavaksemme kuvauksen hyväksi havaitusta kokeilusta, jossa liikuntaleikkien avulla pyrittiin kehittämään erityislasten sosiaalisia taitoja, pettymysten sietokykyä, ohjeiden ja sääntöjen mukaan toimimista sekä keskittymistaitoja. Ryhmässä oli mukana lapsia, joilla oli erilaisia kehityksellisiä vaikeuksia kuten tarkkaavaisuushäiriötä, Aspergerin oireyhtymä, kielen tai motoriikan kehityksen vaikeuksia. Hyvien kokemusten perusteella toiminta näyttäisi soveltuvan hyvin osaksi erityisopetusta.

Kiitos kaikille lukijoille ja kirjoittajille mielenkiinnosta. Toivotan teille mieluisia lukukokemuksia kuluvalle vuodelle!

Helena Viholainen, päätoimittaja